

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον
τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι
τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α'. ἔτους εὐρί-
σκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι
τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτέα
Διὰ τὸ ἔσωτερικόν.....Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκά-
στην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται
δεκτὴ μόνον ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δενέπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα
καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διακο-
νήν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶ-
ναι δεκτὰ—Πᾶσα ἀγγελία ἀφο-
ρῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται
δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ὑφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι
γραμματὸσημον 50 λεπτ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατί ἐνφ με ἀγαπᾷ δὲν με νυμφεύεται.—Καλύθῃ καὶ Καρδία
(ὑπὸ κ. Εὐφροσύνης Ζαρίφη).—Γυναικεία βιομηχανία τεχνητὰ ἄνθη
(ὑπὸ κ. Μαρίας Βελλῆ).—Διαίαι μαθήτρια ὠδηγήθησαν εἰς τὸ
ναόν;—Εἰς τὴν νεότητα (ποίημα ὑπὸ κ. Ἀριάδνης Κωνσταντινίδου).
—Κόρα: ἐπινοητὴς τῆς πλαστικῆς.—Ἡ γυνὴ ὡς μήτηρ.—Γυναί-
κες: κατὰδικαί.—Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ.—Βιβλία καὶ
Περιοδικά.—Ἀλληλογραφία.—Συμβουλή.—Συνταγή.—Ἐπιφυλλίς.

ΔΙΑΤΙ ΕΝΦ ΜΕ ΑΓΑΠΑ ΔΕΝ ΜΕ ΝΥΜΦΕΥΕΤΑΙ

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον θέματος ἐπι-
βάλλεται ἡμῖν ἐξ ἐπιστολῆς, ἣν κατ' αὐτὰς ἐλάβομεν καὶ ἐν
ἣ προκαλούμεθα νὰ διατυπώσωμεν τὴν γνώμην μας, ἐξηγοῦ-
σαι ἐνταυτῷ τοὺς λόγους δι' οὓς συνεχέστατα συμβαίνει
ὥστε ἀνὴρ ἀγαπῶν νεάνιδα ἐντιμον, ὡραίαν, εὐάγωγον καὶ
ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἴσθην αὐτῷ νὰ προτιμᾷ τὴν ἐπὶ ζωῆς ἀγα-
μίαν μᾶλλον ἢ τὴν μετὰ τῆς ἀγαπωμένης κόρης γάμον.

Τὸ ζήτημα εἶναι ὄντως λεπτὸν καὶ ἀκανθῶδες. Δὲν θὰ
ἐνδιατροίψωμεν δὲ εἰς κοινοτυπίας λέγουσαι ὅτι ὁ ἀνὴρ δὲν
νυμφεύεται τὴν ἀγαπωμένην κόρην, διότι ὁ βίος εἶναι πολυ-
δάπανος, διότι ὁ γάμος συνεπάγεται καθήκοντα καὶ ὑποχρε-
ώσεις ἐπαχθεῖς, διότι τέλος ἡ γυνὴ προσδοκῶσα τὰ πάντα
παρὰ τοῦ ἀνδρός καὶ μόνου καὶ οὐδὲν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας
συνεισφέρουσα ἐκ τῆς ἰδίας ἐργασίας πταίει αὐτῇ, δικαίως
δὲ καὶ τὰς συνεπειὰς ὑφίσταται. Πάντα ταῦτα ἐλέχθησαν
πολλάκις καὶ παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἄλλων. Ἐπαναλαμβάνο-
μενα δὲ θέλουσι δικαίως θεωρηθῆ τόποι κοινοὶ καὶ περιττο-
λογίαι.

Σπανιώτατα ἄλλως τε ὁ μὴ νυμφευόμενος τὴν ἀγαπωμέ-
νην κόρην ἀνὴρ κωλύεται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω λόγων, οὓς ἅπαν-
τες οἱ προικοθηραὶ φέρουσιν ἀνὰ τὰ στόματα πρὸς δικαιολο-
γήσιν τοῦ ἀκατασχέτου αὐτῶν πρὸς πλουτισμὸν πόθου.

Ὁ ἀγαπῶν θεωρεῖ τὴν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἐξησφαλισμένην ἐξ

αὐτοῦ τοῦ ἔρωτός του καὶ ἀψηρεῖ τὰς ἐκ τοῦ γάμου ἀναφου-
μένας δυσχερείας, διότι ὁ γάμος εἶναι ἡ μόνη εὐτυχὴς καὶ
φυσικὴ λύσις τοῦ ἔρωτος.

Ἡ πρὸς τὸν γάμον ὁμῶς ἀποστροφή ἀνδρός ἀληθῶς ἔρωτος
ὑπάρχει καίτοι δυσεξήγητος καὶ αἰνιγματική. Πολλοὶ τοῦτων
διαβλέπουσιν ἐν τῷ γάμῳ τὸν τάφον τοῦ ἔρωτος καὶ
θῦμα τῆς ἐσραμμένης ταύτης ἰδέας γιγνόμενοι, θυσιάζουσιν
ἐν αὐτῇ τὴν τε ἰδίαν καὶ τῆς ἀγαπωμένης γυναικὸς εὐτυχίαν.

Διὰ τοιοῦτον ἄνδρα ὁ ἔρωσ τῆς γυναικὸς ὁ κατ' ἀνάγκην
συνυπάρχων μετὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ γάμου ἐπιβαλλομένου τῆ συ-
ζύγῳ καθήκοντος οὐδεμίαν ἔχει ἀξίαν. Μισεῖ ὅθεν τον γά-
μον, διότι ἐν αὐτῷ ἀγαπᾶται ὡς σύζυγος καὶ οὐχὶ ὡς λα-
τρευτὸς καὶ παντὸς ἄλλου προτιμώμενος. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ πά-
σχει παράδοξον ζηλοτυπίαν. Ὁμοιάζει πρὸς τὸν διὰ τῆς
μορφίνης δηλητηριαζόμενον, ὅστις καὶ τοι αἰσθάνεται τὴν
ζωὴν αὐτοῦ ἐκλείπουσαν ὀρφᾷ τὸν θάνατον ἀπλήστως καὶ
μετ' ἀφάτου ἠδονῆς.

Καταστρέφει ἑαυτόν. Θυσιάζει τὸ μέλλον τῆς ἀγαπωμένης
γυναικὸς μετ' ἀγρίας εὐχαριστησεως. Πάσχει, ἀλλὰ τέρπεται
πάσχων. Ὁ Ὁκεανὸς τῆς καρδίας του εἶναι ἀπύθμενος. Δὲν
ὁμοιάζει τὰς βαθείας θαλάσσας, ὧν οἱ βυθοὶ ἐν στιγμῇ ἡρε-
μίας φωτίζονται καὶ ἐνθα βλέπει τις ἀνθούντα ἄνθη μαγικά
ἢ ζῶντα φρικώδη τέρατα. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἶναι σκοτεινὴ.
Δι' αὐτόν ἡ ἀγαπωμένη γυνὴ ἀπόλλυσι τὸ γόητρόν της,
παύει οὕσα τὸ ἰδανικὸν ἐκεῖνο ὄν, ὅπερ τὰς λεπτοτέρας τῆς
καρδίας του ἐθιγε χορδὰς, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ νόμος, τὸ δι-
καίωμα, ὁ σεβασμὸς, αἱ καθημεριναὶ τοῦ βίου συνήθειαι, ἐν
μῆ λέξει ὁ γάμος ἀρχει ἀπὸ τοῦ ἔρωτος τὴν φωτίζουσαν
αὐτὸν ἀμυδρὰν τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀβεβαιότητος ἀκτίνα.

Ἴδου ἡ ψυχολογικὴ τοῦ ἔρωτος τοῦτου κατάστασις, ἡ οὐ-
δεμίαν ἐπιδεχομένη θεραπείαν.

Ἡ ἀδυναμία τοῦ χαρακτήρος, δυνατόν καὶ αὐτὴ νὰ εἶναι παραίτιος τῆς πρὸς τὸν γάμον ἀποστροφῆς ἀνδρὸς ἀληθῶς ἐρώτος. Ἐνταῦθα ἡ ματαιότης, ἡ κενοδοξία, ἡ μικροφιλοτιμία, ἡ ἐπιπολαιότης, ἡ δειλία, τὰ στοιχεῖα ταῦτα τοῦ ἀδυνάτου χαρακτήρος ἀποτελοῦσιν ἀνυπέβλητα κατὰ τοῦ γάμου προσκόμματα.

Διὰ τὴν γυναῖκα ἐν ἀμφοτέροις ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἐν καὶ μόνον ὑπολείπεται: Ἡ ἀποτίναξις τοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ ἀνθρώπου ἡμιστὰ ἐννοῦντος καὶ ἐκτιμῶντος τὴν τε ἰδίαν καὶ τῆς γυναικὸς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολήν. Ἐρως ὑπείκων εἰς κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις ἢ ὁρμώμενος ὑπὸ ἀρχῶν καὶ θεωριῶν ἐσφαλμένων εἶναι χίμαιρα. Ὑπ' αὐτὸν συνεχῶς ὑποκρύπτονται οὐχὶ αἰσθήματα εὐγενῆ καὶ γενναῖα, ἀλλὰ πόθοι ἰδιοτελεῖς καὶ ἐπιβλαβεῖς.

Ἐρως οὐτινος ἡ σκοτεινὴ πορεία ἐκ τῶν προτέρων τυγχάνει γνωστὴ μεταβάλλεται εἰς μαρτύριον. Ἡ γυνὴ δὲν βλέπει πλέον ἐν τῷ ἀνδρὶ τὸ πρόσωπον εἰς ὃ περιστρέφοντο τὰ παιδικὰ ὄνειρα αὐτῆς, ἀλλ' ἀνδρὰ ἐγώστην ἀποφεύγοντα τὸν γάμον, τὸν ἠθικὸν τοῦτον σύνδεσμον ψυχῶν ἀγαπωμένων.

Μὴ λοιπὸν δεσμεύετε ἐν στιγμῇ φανταστικῆς ἐξάψεως, ἐν στιγμῇ ἰδεώδους ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἰδίαν τύχην καὶ ἀνεξαρτησίαν. Ἀφήσατε τοὺς ἥρωας τούτους μαχομένους ἐν φανταστικαῖς μάχαις καὶ ζητήσατε ὡς σύντροφον τοῦ βίου ὑμῶν ἀνθρώπον τίμιον, πρακτικόν, εὐγενῶν αἰσθημάτων, ὅστις μετὰ τῆς ἀγάπης τοῦ θέλει προσφέρει ὑμῖν ὄνομα ἐντιμον, ὑποστήριξιν καὶ προστασίαν, καὶ μετὰ τοῦ ὁποῖου θέλετε θαρραλέως ἀντιμετωπίσει τὰς τοῦ βίου πικρὰς πραγματικότητας.

ΚΑΛΥΒΗ ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΑ

Ἡ Κορσικὴ εἶναι γῆ ἐπίσης ἀγνωστὸς δι' ἡμᾶς ὅσον καὶ ἡ Ἀμερικὴ. Εἶναι γῆ ἔρημος, ἐνθα οὔτε τέχναι, οὔτε γεωργία, οὔτε βιομηχανία ὑπάρχει. Φαίνεται κόσμος μόλις ἐξεληθὼν τοῦ χάους, καταιγίς ὀρέων ἀποκρήμων, ἐνθα οἱ χεῖμαρροι ὑποκόφου; ἐκπέμπουσι στόνους. Οὐδαμῶς πεδιάς, ἀλλὰ κολοσσαῖοι κυματισμοὶ γρανίτου, καὶ γιγαντιαῖα τοῦ ἐδάφους διακυμάνσεις κεκαλυμμένα ὑπὸ ἀγρίων θάμνων καὶ ὑπὸ καλλικίμων καὶ πλατυκυίων καστανεῶν καὶ ἀγρίων ἐλατῶν.

Οὐδὲν ἐνταῦθα ὑπενθυμίζει τὸ παρελθόν. Οὐδὲν! οὔτε στήλη, οὔτε λίθος γεγλυμμένος, οὔτε εἰκὼν ὑπενθυμίζει — ὡς ἀνὰ πᾶν βῆμα ἡμῶν ἐν Ἑλλάδι, τῇ ἀγίᾳ ταύτῃ χώρᾳ τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης — τὴν θείαν μελέτην τῆς ἐπιχαρίτου τέχνης, τοῦ μεγαλείου, τῆς παντοδυναμίας ἢ τὸν θρίαμβον τῆς δημιουργοῦ μεγαλοφυΐας.

Ὁ ἀγριὸς Κορσικανὸς ἔμεινε πάντοτε οἶος ἦτο κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, ζῶν ἐν τῇ πενιχρᾷ καλύβῃ του, ἀδιαφορῶν διὰ πᾶν ὅπερ δὲν ἔχει σχέσηιν πρὸς τὰ συμφέροντά του καὶ πρὸς τὰς οἰκογενειακὰς αὐτοῦ ἐριδας.

Διετήρησε πάντοτε τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν ἀπολιτίστων φυλῶν εὐερέθιστος, ἀπότομος, μνησικακός, ἀλλ' ἐν ταύτῳ γενναῖος, φιλόξενος, ἀφελής, ἔχων ἀνοικτὴν τὴν θύραν τοῦ πρὸς πάντα διαβάτην, καὶ ἀνταλλάσων τὴν πίστην φιλίαν του πρὸς τὴν ἐλαχίστην ἐνδειξιν συμπαθείας.

Ἐν τῇ ἀπομεμακρυσμένη ταύτῃ καὶ μελαγχολικῇ νήσῳ τινὲς τῶν ἡμετέρων ἐνεκατέστησαν ἀπὸ πλείστων ἐτῶν, ἀπολέσαντες μετὰ τῆς γλώσσης πᾶν αἰσθημα καὶ φρόνημα ἐθνικόν. Ἐσπέραν τινὰ διαβάτης ξένος καὶ ἐκ τοῦ πολλοῦ δρόμου κεκμηκὼς ἔσται πρὸ ἀπομεμονωμένου οἰκίσκου κειμένου ἐν ἀποκέντρῳ καὶ στενῇ πεδιάδι, ὅποθεν ὁ ὄρητικὸς χεῖμαρρος ἐχύνετο εἰς μιλλίου ἀπόστασιν ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Περὶ τὴν καλύβην κλιματίδες τινὲς, μικρὸν ἀγροκῆπιον καὶ μεγάλαι καστανεαί, ἐφαίνοντο ἀποτελοῦντα τὴν μόνην τῶν ἐν τῇ καλύβῃ κατοικούντων περιουσίαν.

Γραῖα πλὴν εὐκοσμος καὶ καθαρία γυνὴ ὑπεδέχθη τὸν ξένον. Ἀνὴρ λευκότριξ ἡγήθη καὶ μὲ ὕψος σοβαρὸν ὑπεκλίθη πρὸ αὐτοῦ πρὶν δὲ ἡ λέξις προφέρῃ ἐπανεκάθισε καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ χονδροειδοῦς ψαθίνου ἐδωλίου του. Ἡ σύντροφος αὐτοῦ μὲ προφορὰν ξένην εἶπε πρὸς τὸν ἐπισκέπτην: συγχωρήσαττον, εἶναι κωφός.

Ἡ φωνὴ καὶ ὁ τρόπος τοῦ ἐκφράζεσθαι ἐφάνη ἐκπλήξασα τὸν ξένον. Δὲν εἴσθε λοιπὸν Κορσικανή; ἠρώτησε.

Ὅχι· εἶμαι Ἑλληνίς, ἀλλὰ κατοικοῦμεν ἐνταῦθα πρὸ πεντηκονταετίας ὄλης.

Ὁ ξένος ἐφάνη ἐκπεπληγμένος· πῶς! γυνὴ Ἑλληνίς ἠδυνήθη νὰ ζῆσθαι ἐπὶ τόσα ἔτη εἰς τὸν ξηρὸν αὐτὸν καὶ ἄγονον τόπον!

Τὴν σκέψιν ταύτην ὡσεὶ μαντεύσασα ἡ ξένη προσέθηκεν. Ἐξῆσα ἐδῶ εἰς τὴν καλύβην ταύτην πεντήκοντα ὠραία τῆς ζωῆς μου ἔτη ὡς ἐν παραδείσῳ. Ἡ ἀνθρωπίνῃ αὐτῇ ἐδώσκια ὑπῆρξέ ποτε ἀνὴρ ὠραῖος καὶ ἀγαθός. Τὸν ἠγάπων καὶ μὲ ἠγάπα...

Διακόψασα δὲ πρὸς στιγμὴν τὸν μονόλογόν της τοῦτον ἡ γραῖα εἶπε πρὸς τὸν ξένον: Εἴσθε πατριώτης μου, Κύριε. Τὸ ἐννοῶ ἐκ τοῦ σπινθηρίζοντος βλέμματός σας, ἐκ τῆς ἀρρενωπῆς στάσεώς σας, ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος τέλους ὅπερ δεικνύετε ἀκούων με. Ἐρχεσθε ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν ἢ ἀπὸ τὴν δούλην Ἑλλάδα;

Ἐρχομαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀπήνητησεν ὁ ξένος. Γνωρίζετε λοιπὸν καλῶς τοὺς Φαναριώτας; Ἡ οἰκογενεῖα Φ. σὰς εἶναι γνωστὴ;

Ὁ! ναί! φίλοι τῆς οἰκογενείας μας.

Καὶ ὁ εὐγενὴς Μ;

Ὁ τελευταῖος τούτων προσεκολλήθη εἰς τὸν Ρωσικὸν στρατόν. Εἶναι στρατηγός. Καὶ ὁ ξένος προσέβλεπε περιέργως τὴν γραῖαν ἐκείνην τοῦ λαοῦ γυναῖκα, ἥτις καίτοι ἀπὸ πεντηκονταετίας ὄλης ἀπουσιάζουσα τῆς γενετείας, ἐνεθυμείτο οὐχ ἦττον τὰ μεγάλα ταῦτα καὶ ἐνδοξα ὀνόματα.

Ἡ γραῖα ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ ἡγήθη ὡς ἤλεκτρισθεῖσα. Ζῆ λοιπὸν εἰς Μ. εἰσέτι καὶ εἶναι στρατηγός. Εὐχαριστῶ σε, Θεέ μου! εἶπεν ὑψοῦσα τὰς χεῖρας. Συγγνώμην, Κύριέ μου, διὰ τὴν παραφορὰν μου. Ἐχάρην τόσον μαθοῦσα ὅτι εἰς ἀδελφός μου ζῆ εἰσέτι.

Ἀδελφός σας! ἀνεφώνησεν ὁ ξένος ἐγειρόμενος καὶ ἀποκαλυπτόμενος. Εἴσθε λοιπὸν ἡ μὲ μυθώδη τρόπον ἀπολεσθεῖσα...

Ὁ τρόπος δὲν εἶναι μυθώδης, Κύριε. Οἱ γονεῖς μου περιέβαλον μὲ μῦθον τὴν ἐξαφάνισίν μου, ἵνα μὴ ἀποδοθῆ τῇ οἰκογενεῖᾳ ἡμῶν ἡ ἐλαχίστη προσβολή. Ὁ ἀνθρώπος αὐτός;

στρατιώτης γενναῖος, ἐθελοντὴς Κορσικανὸς προσκολληθεῖς ὡς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, καὶ γενναῖος ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων ἀγωνισθεῖς. Οὗτος ἔσωσε δις τὴν ζωὴν τοῦ πατρός μου, δεχθεῖς καὶ σφαῖραν ὀπλοῦ ἀντ' ἐκεῖνου. Ὁ πατὴρ μου ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ πολέμου ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν ἀνδρείον Κορσικανὸν βαρέως ἐκ τῆς πληγῆς του πάσχοντα καὶ παρ' ἡμῖν ἐφ' ἱκανὸν νοσηλευθέντα χρόνον. Ἦμην ἡ νοσοκόμος τοῦ σωτήρος τοῦ πατρός μου. Μετ' οὐ πολὺ τὸ αἰσθημά μου τοῦτο μετετράπη εἰς ἔρωτα διάπυρον, ὃν οὐδὲλως ἀπὸ τοῦ πατρός μου ἀπέκρουσα.

Ὁ πατὴρ μου ἐμειδία πάντοτε, ἀλλὰ τὸ μειδιάμα του ὑπῆρξεν αἰνιγμα διὰ πάντα τὸν γνωρίσαντα αὐτόν. Ἐμειδία ὅταν ἐπασχεν, ἐμειδία ὅταν ὠργίζετο, ἐμειδία ὅταν ἔχαιρεν, ἐμειδία ὅταν ἐκλαιε. Τὸ μειδιάμα ἐκεῖνο ἦτο σκοτεινὸς πέπλος ὅπισθεν τοῦ ὁποῖου ἐφαίνοντο ἐκτυλισσόμενα πάθη ὅλως διάφορα καὶ ἐκ διαφόρων αἰτίων πηγάζοντα.

Μετὰ τὴν ἐντελὴν τοῦ Κορσικανοῦ ἀνάρρωσιν, ὁ πατὴρ μου μειδιῶν πάντοτε μοὶ ἀνήγγειλε τὴν προσεχῆ ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦ γάμου τῆς θυγατρὸς τοῦ εὐγενοῦς Μ. μετ' ἀνδρὸς ξένου, πτωχοῦ, ἀσῆμου καὶ ἀγνώστου προαγωγῆς. Εἶται νέα, πλουσία καὶ ὠραία, μοὶ εἶπεν ὁ πατὴρ μου μειδιῶν· θὰ λησμονήσης τὸν ἀσημον ξένον, ὃν ὁ πατὴρ σου θὰ ἀμείψῃ πλουσίως. Ὁ πατὴρ ἀποκαλυπτόμενος οὕτω πρὸς ἐμὲ μετετράπη πρὸς ἀνθρώπον, ὃν οὐδέποτε εἶχον γνωρίσει.

Ὁ νέος ἐθελοντὴς ἀνεχώρει τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Οὐδὲν ἐδέχθη παρὰ τοῦ πατρός μου. Ἐζήτησε μόνον τὴν ἀδειαν νὰ μὲ ἀποχαιρετίσῃ, ἣν εὐχαρίστως παρεχώρησαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ὑπῆρξεν ἡ ἐκπλήξις του ὅτε παρουσιασθεῖς πρὸς με ἔμαθεν ὅτι ἠτοιμαζόμεν νὰ τὸν ἀκολουθῆσω. Ἀλλὰ δὲν ἔχω ἢ μικρὰν τινα καλύβην εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἄγονον Κορσικὴν μοὶ εἶπεν.

Καὶ μίαν μεγάλην καρδίαν εἰς τὸ εὐρὸ αὐτὸ καὶ ἠρωϊκὸν στήθος, τῷ ἀπήνητησα κλείουσα μάρτυρον βύρσινον τοῦ ταξιδίου.

Ἐνυμφεῦθημεν. Ἦλθον μετ' αὐτοῦ ἐνταῦθα καὶ ἐνεκατέστην εἰς τὴν καλύβην ταύτην, διανύσασα τὸν βίον μου ἐν ἀγροτικῇ ἀπολαύσει, λησμονήσασα τὸ παρελθὸν καὶ ζῶσα ἐν τῷ παρόντι. Ἀντ' ἠλλάξα μετ' ἀληθοῦς ἠδονῆς τὴν μέταξαν, τὰ τρίχαπτα καὶ τὸ ὄλοσθηκὸν διὰ τῆς βαμβακίνης ταύτης ἐσθῆτος καὶ τοῦ λευκοῦ τούτου μανδύλιου. Ἐκοιμήθη ἐπὶ ἀχυρῆς στρωμνῆς, ἔφαγα ἐντὸς χωματίνου πινακίου, ἐκαθέσθη ἐπὶ τοῦ ξυλίου αὐτοῦ ἐδωλίου χωρὶς νὰ ποθῆσω ἢ ἀναμνησθῶ ποτε τὸ παρελθόν. Ἡ μεγάλη αὐτὴ καρδία ὑπῆρξε τὸ πᾶν δι' ἐμὲ. Παρὰ τοῦ ἀπλοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου ἐδιδάχθη νὰ ἀγαπῶ τὸν Θεὸν καὶ τὴν φύσιν, παρ' αὐτοῦ νὰ προσφέρω τὴν ζωὴν μου ὑπὲρ τοῦ πλησίον. Πλησίον αὐτοῦ ἠνόησα ὅτι ὁ πλοῦτος, αἰ τιμαὶ καὶ αἱ δόξαι εἶναι πληγαὶ μαστίζουσαι τὰς κοινωνίας καὶ ἀποπλανῶσαι τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ καλύβη του καὶ ἡ καρδία του ὑπῆρξαν δι' ἐμὲ παράδεισος, ἐν οἷς ἀπλήστως καὶ ἐπὶ πενήκοντα ἔτη ἐνετρίφθησα, ἀνακαλύπτουσα ἐκάστοτε νέας ἀπολαύσεις, νέαν χαρὰν.

Οὐδέποτε ἔπκυσα παρακαλοῦσα τὸν Θεὸν διὰ τὸν πατέρα μου οὐχὶ τὸν μειδιῶντα ἐκεῖνον ἀγνώμονα καὶ ἀστεργον, ἀλλὰ τὸν ἰδανικὸν πατέρα, ὃν ἡ ἐξαγνισθεῖσα ψυχὴ μου ὡ-

νειροπόλησε. Ὑγιαίνετε, Κύριε, εἶπεν ἡ γραῖα ἐγειρομένη — διότι ὁ ἥλιος ἀπὸ πολλοῦ ἤδη εἶχε παύσει φωτίζων τὴν πενιχρὰν καλύβην της. — Μὴ λησμονήτε ὅτι καλύβη καὶ καρδία δὲν εἶναι ἀποκῆμα ποιητικῆς μόνον φαντασίας, ἀλλὰ ἱστορικὴ ἀλήθεια, ἥτις ἐν τῇ ἀποκέντρῳ ταύτῃ τῆς γῆς γωνία ἀπεκαλύφθη ὑμῖν.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΖΑΡΙΦΗ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΤΕΧΝΗΤΑ ΑΝΘΗ

Δυσχερὴς ἀποβαίνει ἡ ἐν Ἑλλάδι θέσις τοῦ οἰκογενειάρχου προκειμένου νὰ σκεφθῆ περὶ ἐκλογῆς βιοποριστικοῦ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ σταδίου.

Νὰ τὴν κάμῃ τί; διδάσκαλον; Ἀλλὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο καταντήσαν μονοπώλιον σχεδὸν διὰ τὴν Ἑλληνίδα, οὐδεμίαν ἀσφαλῆ πρόσδον τῷ ἐγγυᾶται. Καὶ ἔπειτα, μήπως ὅλαι αἱ διδάσκαλοι εὐδοκιμοῦσιν εἰς τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἡ καὶ ἂν εὐδοκίμησῶσι εὐρίσκονται τόσαι θέσεις ἱκανοποιούσαι τὰς βοθητικὰς ἀπαιτήσεις τῆς οἰκογενείας;

Ράπτριαν; Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκμάθῃ τὴν ραπτικὴν θὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἀνωτέραν τεχνήτριαν ἐπὶ 5 ἢ 6 ἔτη, ὡς μικρὰ ταχυδρόμος, μεταφέρουσα ἔτοιμα ἐνδύματα ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν ἢ ἐκτελοῦσα παρομοίας σχετικὰς διαταγὰς. Οὕτω δὲ πλανωμένη ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, πόσοι δὲν ἐπαπειλοῦσιν αὐτὴν ἠθικῆς ἐκτροχιάσεως κίνδυνοι!

Μετὰ 5 δὲ καὶ 6 ἔτη ἀπέρχεται οὐδὲν ἐκμαθούσα, διότι οὐδέποτε ἡ τεχνίτις περὶ αὐτῆς ἐμερίμνησε, οὐδέποτε συστηματικῶς τῇ ὑπέδειξε τὴν τέχνην. Τὴν εἶχε πάντοτε βοηθὸν δι' ἐλαφρὰς ἐργασίας.

Καλλιτέχνην; Ἐπὶ τούτῳ χρειάζεται πρὸ παντός φυσικὴ τοῦ ἀτόμου κλίσις, δαπάναι βαρυτίμοι καὶ σχολὴ μὴ ὑπάρχουσα ἀτυχῶς παρ' ἡμῖν.

Τοιαυτὰ τινὰ ἐσκεπτόμην ὅποτε διὰ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού διαβαίνουσα ἔσται πρὸ τινος προκλητικῆς ὑελώματος φιλοκαλεστάτου ἐμπόρου μας, θαυμάζουσα τὰ χαριέντως τοποθετημένα ἐκθέματα αὐτοῦ. Εὐρον! εἶπον, προσηλώσασα τὸ βλέμμα ἐπὶ τινος τεχνιτοῦ ἀνδρός.

Ἴδου ὅ,τι ἐζήτησαν. Ἐὰν ἐμπορὸς τις, ἡ Κυρία ἐμπόρου ἢ καὶ ἰδιώτης φιλόπατρις συνελάμβανε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἰδρῶσῃ βιομηχανικὸν τῶν τεχνιτῶν ἀνθῶν καταστήμα, ἐν ᾧ διὰ καταλλήλων ἐξ Εὐρώπης ἐργαλείων καὶ εἰδήμονος διευθυντοῦ τὰ κοράσια ἐξεμάνθων τὴν ὠραίαν ταύτην καὶ ἐπικερδῆ τέχνην, πόση ὠφέλεια διὰ τὸν τόπον μας, τὸ ἐμπόριον καὶ τῶν νεανίδων το μέλλον θὰ ἐξησφαλίζετο!

Ὑπάρχουσι τόσοι κλάδοι γυναικείας βιομηχανίας ἀνεῖσαστοι ἐτι ἐν Ἑλλάδι ὅσαι χεῖρες ἐσταυρωμέναι καὶ στόματα χαίνοντα. Ἀλλ' ἡ ἐνθάρρυνσις πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι ποῦ; Ὁφείλομεν, ἡμεῖς αὐταὶ νὰ ὀρθοποθήσωμεν πρῶται· ἡμεῖς νὰ δώσωμεν τὸ σύνθημα, αἱ κατανοῦσαι τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως τῆς γυναικείας βιομηχανίας. Εἶτα δὲ

και μητρική Κυβέρνησις βλέπουσα ζήλον και θέλησιν προς το εργαζέσθαι θέλει αναντιρρήτως επέλθει ημίν άρωγός, επιπροσθέτουσα βαρυτέρους φόρους, εις τὰ έξωθεν εισαγόμενα είδη τής γυναικείας βιομηχανίας, όπως αποτελεσματικώτερον ή έγχώριος τοιαύτη αναπτυχθή, και τὸ σπανίζον χρῆμα μη έκπατρίζηται.

Άλλ' εάν ή βιομηχανία των άνθέων αποδειχθή μέσον παραγωγικόν πλούτου διά τήν Ελλάδα άφ' ενός, άφ' άλλου δεν είναι άσφαλής διά τήν μέλλουσαν οικοδόσποιαν προίξ ;

Μή μετά τόν γάμον αυτή δεν δύναται εντός του οίκου μένουσα νά μετέρχηται τὸ επάγγελμα τουτο και ούτω αξιοπρεπώς νά προσέρχηται άρωγός εις τὰς εκάστοτε αναφυόμενας ύλικάς δυσχερείας του οικογενειακού βίου ;

Ο άνήρ δικαίως σήμεραν απαιτεί νά λάβη ού μόνον γυναικα αλλά και προίκα, αναλαμβάνων εργολαβικώς σχεδόν νά τρέψη και ενδύη αυτήν και τὰ έξ αυτής τέκνα.

Πώς δύναται ο άνήρ, και μόνος νά ανταποκριθῆ εις τὰς ανέτους κοινωνικάς απαιτήσεις, ούδαμώς συνεργαζομένης προς τουτο τής συζύγου αυτού; Και έρωτώμεν κατόπιν τοιούτων κοινωνικών συνθηκών, διατι συνετοί και διακεκριμένοι του κράτους υπάλληλοι μεταβάλλονται όσημέραι εις έγκληματίας παντοειδών καταχρήσεων κηλιδουσών τὰ χρονικά τής πατρίδος ήμῶν ;

MARIA BELAN.

ΔΙΑΤΙ ΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ ΩΔΗΓΗΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΑΟΝ

Τήν πρώτην ταύτην 350 άποροι μαθήτριάι των δημοτικών σχολείων φέρουσαι τὰ υπό τής Επιτροπής των Κυριών δωρηθέντα ενδύματα ωδηγήθησαν υπό των διδασκαλισών εν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ, ίνα προσευχηθῶσιν υπέρ τής υγείας και ευημερίας των υπέρ τής ευεργετικής αυτών έσπερίδος συντελεσάντων.

Η δια τής θρησκείας εκδήλωσις τής ευγνωμοσύνης των άπόρων κορασιών διδάσκει αυταίς ότι οφείλουσι νά θεωρώσιν αυτήν ως τόν μοχλόν τόν κινούντα πᾶσαν ευεργέτιδα χείρα τεινομένην αυταίς. Άνάγκη νά αγαπήσωσι τήν θρησκείαν εις τούς κόλπους τής οποίας θέλουσιν άντλήσει υπομονήν, θάρρος και καρτερίαν, ίνα άρόβως αντιμετωπίσωσι τόν βίον μετά των πικριών και τέρψεων μετά των πειρασμών και απολαυσεών του.

Η θρησκεία, ο στύλος ούτος τής αληθείας, ή φίλη, ή σύμπροπος, ή μήτηρ τής γυναικός. Η κατερχομένη εκ του ούρανού, ίνα διδάξῃ, ίνα συνηγορήσῃ, ίνα προστατεύσῃ τούς πάσχοντας και αδυνάτους. Η σημαιοφόρος αυτή τής φιλανθρωπίας και του έλεου, ή εν τῷ αίματι του Χριστου εξαγιασθεισα και δι' αυτού τὰς χαινούσας πληγὰς τής παρεστρεπομένης ανθρωπότητος καθαρίζουσα.

Η θρησκεία ή βάσις και τὸ θεμέλιον του παντός. Τήν αρχήν ταύτην οφείλομεν νά εμπνεύσωμεν εις τήν άώσαν παιδικήν καρδίαν, και επί τής θρησκείας ανάγκη νά θεμελιωται ή εκπαίδευσις αυτών.

Άλλως τε και ή πρωτοβουλία τής ευεργετικής έσπερίδος τής θρησκείας οφείλεται τῇ επιβαλλούσῃ ταίς Κυρίαίς νά εργαζωνται και μεριμνώσιν υπέρ ανακουφίσεως των όμοφύλων αυτών. Κάμψωμεν λοιπόν άπασαι τὸ γόνυ προ τής ισχυράς

ταύτης θείας δυνάμεως, ήτις αναμνησκει ημίν ότι είμεθα άδελφαί, τέκνα του αυτου ουρανού πατρός και ότι καθήκον έχομεν νά καταπνίγωμεν τόν εν ημίν εγωϊσμόν, και καθιστώμεθα χρήσιμοι τῇ κοινωνία, ήτις τόσα παρ' ήμῶν προσδοκά.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ

Όταν ή φαιδρά νεότης πλησιάζει νά μ' άφήσῃ, κ' ή ζωή μου εις τόν κόσμον άχαρις ψυχρά διαβαίνει, ήθελα κ' ή ύπαρξις μου τότε παρενθῆς νά σβύσῃ, πριν μ' έγγίση του χειμῶνος ή προῆ ή παγωμένη.

Φεύγει, ω νεότης, φεύγει και άφίρεις ίχρος μόνον, τής ανοίξεως τήν ώρα, μιὰ άνάμνησιν με πόρον. Φεύγει, και μαζί σου φεύγει ή χαρά μας κ' ή φαιδρότης, και οι πόθοι κ' αι έλπίδες ήλικίας μας τής πρώτης.

Η ζωή μας απομένει όπως άνθος μαραμίνον εις τούς πάγους του χειμῶνος, στὸν βορρᾶν εκτεθειμένον. Φεύγει, φεύγει και άφίρεις τήν καρδίαν μας θλιμμένη και τήν άχαρι ζωή μας εις τόν κόσμον νά διαβαίη.

Τήν ζωή, ποῦ τήν εκόσμηι ή δροσιά σου κ' ανθηρότης τήν άφίρεις νά καλύπτῃ του θανάτου ή ωχρότης. Όμοιάσεις με τήν λάμψιν τής λαμπάδος όπου σβύνει εις εν γύσημα άνέμον, κ' εις τὰ σκότη μᾶς άφίρει.

Βιαστική πολὺ διαβαίνει, ως πτηνόν πετᾶ ταχεῖα σὰν τὸν ήχον ποῦ άφίρει ή γλυκεία μελωδία. Σὰν καπνὸς ποῦ στὸν αἰθέρα εὐθὺς χάνεται σκορπίζει φεύγει, φεύγει ή νεότης και όπισω δεν γυρίζει.

Καβάλλα

ΑΡΙΑΔΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΚΟΡΑ

Η ΕΠΙΝΟΗΤΗΣ ΤΗΣ ΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

Εάν ή αρχαία Έλλάς υπήρξε πλουσία και γόνιμος εις γυναικας ήρωίδας, συγγραφείς, και ποιητριάς αμιλλωμένας μετὰ των άνδρων τής εποχής εκείνης, εν πολλοίς δε και υπερόχους εκείνων, δεν υστέρησεν αυτή διαφιλῶς τὰς ελληνίδας και κατὰ τούς λοιπούς τής καλλιτεχνίας κλάδους προικίσασα.

Τίς ήθελε πιστεύσει ότι ή επινοήσις τής πλαστικής τής εις βαθμόν τελειότητος εν Έλλάδι προαχθείσης οφείλεται εις νεαράν Έλληνίδα γεννηθεϊσαν και ανατραφεϊσαν εν Κορίνθῳ.

Η Κόρα Διβουτάδου θυγάτηρ κεραμοποιου τινος επενόησε πρώτη τήν πλαστικήν. Η Κόρα ήγάπα έμμανῶς νέον τινά, όστις και αναχωρών απεχωρίζετο αυτης δια παντός ίσως. Έν τῇ απείρῳ αυτης επί τῷ αποχωρισμῷ θλίψει ή νέα Κόρα εξήλθε μετὰ του απερχομένου μνηστήρος εις τήν αυλήν τής οικίας τής. Ένῳ δε θρηνοῦσα ετεινεν αυτῷ τήν χείρα αίφνης παρατηρήσασα τήν υπό του ήλιου διαγραφομένην σκιάν του: στήθι, ειπεν και ταχεῖα ως αστραπή ελαβεν ήλῶν και δι' αυτου εσχμάτισε τήν επί του εδάφους εικονίζομένην σκιάν.

Ο νεός απήλθε. Και ή Κόρα λαβούσα άργιλον και κατασκευάσασα πηλόν ρίπτει αυτόν επί του διαγραφέντος δια του ήλου σχήματος. "Αμ' ως ή άργιλος εστεγνώθη όλίγον ή

Κόρα εσχε τήν ευχαρίστειν νά αποθαυμάζῃ τὸ χάριεν του μνηστήρος αυτης παράστημα εν τῇ εξ άργίλου προτομῇ, ήν και προς μείζονα στερεότητα εστέγνωσεν εντός φούρου. Η προτομή αυτη διετηρήθη εις τὸ Νυμφαεϊον (Nymphaeum) τής Κορίνθου μέχρι τής υπό του Μουμίου αλώσεως τής πόλεως ταύτης.

Και ιδου πως απλή του λαου κόρη εθετο τὰς στοιχειώδεις βάσεις τής τέχνης, εξ ής ύμνήθησαν οι Φειδίαι και οι Πραξιτέλεις και εις ήν οφείλεται κατὰ μέγα μέρος ή άθανασία και ή αποθέωσις των προγόνων ήμῶν.

Άνακεφαλαίωσις του όλου λόγου του απαγγελθέντος εν τῷ Συλλόγῳ «Παρνασσῷ» υπό του κ. Ίγντιου Μοσχάκη.

Άσθενῶς και συντόμως εσκιαγράφησα προ ήμῶν, φιλόμουσος όμηγυρις, τὰ καθήκοντα των μητέρων αλλά και δια τής άσθενοῦς και συντόμου ταύτης σκιαγραφίας κατεδείχθη, νομίζω, τὸ μέγεθος των μητρικῶν καθήκόντων και ή εκτατος δύναμις, ήν αι μητέρες εξασκούσιν επί τόν οίκον και δι' αυτου επί τήν κοινωνίαν άπασαν. Τὸ μυστήριον τής προόδου και ευημερίας και των άτόμων και των κοινωνιῶν είναι έναποθεθειμένον κατ' εξοχήν εις τὰς χείρας των μητέρων. Αν αναπαραστήσωμεν προ των νεερῶν οφθαλμῶν πάντας τούς διακεκριμένους άνδρας πάσης εποχής μέχρι του προ μικρου εκπνεύσαντος πανισχυρου μονάρχου και εξετάσωμεν τόν ιδιωτικόν αυτου βίον εϊνε αδύνατον νά μη ανακαλύψωμεν τὰ ίχνη τής μητρικής επιρροής.

Ο ακαδημαϊκός Legouvé λέγει: «Ελέχθη ότι οι επιφανεις άνδρες ανετραφησαν υπό των μητέρων αυτών, και τὰ όνόματα του Σχιλλερ, Λαμαρτίνου και Άνδρέου Σχενιέ φέρονται ως παραδείγματα εξοχα. Νοούμεν ότι αι μητέρες εχρησίμευσαν εις αυτους ως διδάσκαλοι τής ιστορίας των γλωσσῶν ή τής ποιήσεως. Ουχι' άλλ' ενεφύτευσαν εις αυτους τήν ψυχήν εκείνην τής γυναικός, ής άνευ δεν ύπαρχει αληθῶς μέγας άνήρ. Άρκοῦντως πεπαιδευμένοι και ισχυραί θελήσεις, ώστε νά ποδηγετήσωσι τὰ τέκνα αυτών εις τὰς πρώτας αυτών σπουδάς και νά παρακολουθήσωσιν αυτά, άνέμιξαν μετὰ τής παιδείας αυτών τὸ μητρικόν γάλα, όπερ οὐδεν δύναται ν' αναπλωρώσῃ (Histoire morale des femmes 6.279).

Τήν κοινωνίαν ήμῶν μαστίζουσι δυστυχῶς πολλά κακά: κακόζηλος δ' απομίμησις παντός, τι άμαυροῦ και επισκιάζει τήν φωτεινήν εικόνα του νεωτέρου πολιτισμου διαστρέφει και μεταβάλλει όσημέραι πᾶν ὅ,τι ιερὸν κειμήλιον, ως ιερά παρακαταθήκη διεφυλάχθη εν χρόνοις σκληροῖς του ήμετέρου εθνους. Άλλ' εν αγαθόν, ευτυχῶς εκ των πολυτιμοτέρων, τὸ οικογενειακόν φρόνημα δεν διεστράφη εισέτι παρ' ήμίν. Πλήν εξαιρέσεων ή οικογενειακή εστία διετηρήθη μέχρι τουδε παρ' ήμίν αμίαντος και αδιάφορος. Εϊθε τὸ οικογενειακόν τουτο φρόνημα νά διατηρῆται πάντοτε άκαμαῖον παρ' ήμίν! Εϊθε ή οικογενειακή εστία νά παραμένη εσαει ιερά και άγια. Εϊθε αι μητέρες ήμῶν νά διατηρώσι πάντοτε εν ταίς καρδίαις αυτών άσβεστον τὸ ιερὸν πῦρ τής μητρικής

αγάπης, ώστε νά εφαρμοσθῶσι και παρ' ήμίν οι λόγοι μεγάλου άνδρος εϊπόντος: «Δότε μοι καλὰς μητέρας, και άνεκαίνισα τήν κοινωνίαν».

Ευχαρίστως παραθέτομεν ὡδε υπό τόν τίτλον: γ υ ν α ι κ ε ς κ α τ α δ ι κ ο ι στατιστικήν δημοσιευθεϊσαν εν τῇ υπό του παρ' ήμίν νομομαθεστατου κ. Α. Οικονόμου εκδομένη «Οικονομική Έπιθεωρήσει».

Χαίρομεν δε διότι και οι άνδρες παρ' ήμίν ήρξαντο πιστοποιούντες τὰ υφ' ήμῶν εκάστοτε λεγόμενα και συνηγορούντες πως υπέρ των καταπατουμένων δικαιωμάτων τής γυναικός :

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ

Εξ επισήμου τελευταίον δημοσιεύσεως πληροφορούμεθα, ότι εν ταίς φυλακαίς τής Έλλάδος κατὰ Φεβρουάριον του 1888 υπήρχον 4766 καταδικοι, εξ ὧν 25 μόνον γυναίκες.

Επί ενός εκατομμυριου άρρένων κατοίκων τής Έλλάδος 4741 άνθρωποι τής φυλακής, πως συμβαίνει, επί ενός εκατομμυριου θηλέων νά είναι μόνον 25 τοιοῦτοι ; Είναι τοιαύτη ή απόστασις, ώστε, δυνατόν ειπεῖν, οὐδεμία αναλογία χωρεῖ. Τὰ ελατήρια του εγκλήματος δεν ενεργουσι επ' ήμφοτέρων των γεννῶν επίσης ;

Λαμβανομένης υπ' ὄψιν τής κακίας, ήτις είναι ο γενικώτερος του εγκλήματος χαρακτήρ, ιδου ή ανδρική κακία ισοδυναμεῖ προς 4741 και ή γυναικεία προς 25. Ποία μεταξυ αυτων δηλητηριάζει πλειότερον τὸ αίμα τής Έλλάδος ; Εάν ο γυναικεῖος πληθυσμός αυτης διατελῆ εις τήν ανάγκην τής συμβιώσεως μετὰ του ανδρικού πληθυσμου υπό τοιοῦτο βάρος κακίας διατελοῦντος, ύπαρχει εν τούτοις μία εσφοις διαφέροντος υψίστου, ότι τὸ ολιγώτερον διεσθαρμένον μέρος τής ελληνικής κοινωνίας δύναται νά εξασκήσῃ σωστικήν επιρροήν επί του άλλου. Οὔτω παρίσταται εις τὸ μέσον ή αποστολή τής γυναικός δι' ὄλων των ήθικῶν στοιχείων, τὰ όποια αυτη περιέχει. Κρίνομεν τὸ φαινόμενον ουχι' εκ των μονάδων, άλλ' εκ των χιλιάδων, ουχι' εκ των εξαιρέσεων, άλλ' εκ του ὄγκου τής ήθικῆς καταστάσεως, τήν όποιαν μαρτυροῦσιν οι αριθμοὶ τής φυλακής.

Εκ των 25 καταδικῶν γυναικῶν 3 είναι εις ισόβια δεσμά, 6 εις πρόσκαιρα, 6 εις εφρκήν και 10 εις φυλάκισιν.—9 επί παιδοκτονία, 6 επί φόνῳ, 1 επί φαρμακεία, 4 επί αναίρεσει, 1 επί θανατηφόρῳ τραύματι, 2 επί κλοπῇ, 1 επί άπάτη και 1 επί άπαγωγῇ. Αί παιδοκτονίαι και ή άπαγωγή προξενουσι πλειότεραν εντύπωσιν. Εις τὰς πρώτας, ζητήσατε τόν άνδρα, όστις είναι ο πλειότερον εννοχος, εις δε τήν τελευταίαν, όποιου λοιπόν είδους άνήρ ήτο ο άπαχθείς ;

ΠΟΙΚΙΛΑ

Εσωτερικά.

Φιλῶπτωχος εταιρία Κυριῶν. — Η υπό τήν προεδρείαν τής Κυρίας Θεοτόκη επιτροπή των Κυριῶν κατώρθωσε νά εισπράξῃ δο. 3 χιλιάδας, όπως διανεμηθῶσιν ως βοήθειαι των ενδεῶν κατὰ τὰς ήμέρας του Πάσχα. Συγχαίρομεν τὰς ευγενεις Κυρίας δια τὰ φιλόφθωπα αυτών αισθήματα, ως και

τόν όμογενή κ. Δούμπαν τόν προσενηκόντα εις τήν άνω επιτροπήν επί τῷ αὐτῷ σκοπῷ δρ. 2 χιλιάδες.

Περιθαλίς άπόρου κόρης. — Μετ' εύχαριστήσεως βλέπομεν, ότι όσημέραι λαμβάνεται συντονωτέρα πρόνοια ύπερ τῶν άπόρων τῆς πόλεώς μας παιδών. Νέον δείγμα φιλανθρωπίας παρέχει και πάλιν ό διαπρεπής όμογενής κ. Δούμπας παραχωρήσας εις τήν Φιλελεήμονα τῶν Κυριῶν εταιρίαν δρ. 3 χιλ. ύπως διά τῶν τόκων αὐτῶν περιθάληται άπορον νοσοῦν κοράσιον, μέχρις έντελοῦς άναρρώσεώς του. Είς δέ τὸ βρεφοκομεῖον ό αὐτός φιλόανθρωπος Κύριος προσήνεγκε δρ. 500.

Κληροδοτήματα κ. Μαλλίου — Ἡ πρό τινας έν Χαλκίδι άποβιώσασα δέσποινα Δημ. Μάλλιου, έκκληροδότησε διά διαθήκης της δραχ. 500 ύπερ τοῦ έν Ἀθήναις θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός», 500 εις τὸ Ἀμαλίσιον Ὁρφανοτροφεῖον τῶν κορασιῶν, 300 δρ. εις τήν σχολήν τῶν Ἀπόρων παιδών, 300 δραχ. εις τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κώστα, 300 δρ. εις τὸ νοσοκομεῖον ἢ «Ἐλπίς» και 200 εις τὸν έν Λαυρίῳ ναόν τῆς «Ἁγίας Παρασκευῆς».

Τὸ ὅλον ποσόν τῶν κληροδοτημάτων άνέρχεται εις δρ. 2,100.

Ἐξωτερικά.

Ἀκαδημαϊκὸν κληροδοτήμα γυναικός. — Ἡ Κυρία Φερ έκκληροδότησεν 110 χιλ. φράγκων εις τήν Ἀκαδημίαν τῶν επιστημῶν, ύπὸ τὸν ὄρον, ότι οἱ τόκοι νά διατεθῶσιν ὡς βραβεῖον ένιαύσιον διά τοὺς συγγραφεῖς χρησίμων άνακαλύψεων, σκοποῦσῶν τήν βελτίωσιν τοῦ ανθρωπίνου γένους.

Ἐπὶ τούτῳ ἡ διαθέτης κατέθεσεν εις τὸν συμβολαιογράφον τῶν Παρισίων κ. Ἀκελ 15000 φράγκων, ὡπως χρησιμεύσῶσιν εις βράβευσιν τοῦ καλλιτέρου έργου πραγματευομένου, περι τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δύναται: «*Νά εισαχθῆ άνεξαρτησία τῆς συνειδήσεως εις τὰ επικρατήσαντα ἦθη και ἔθιμα τῆς ανθρωπότητος*».

Τὰ κοσμημάτα της ύπερ τῶν άπόρων γυναικῶν. — Ἡ Κυρία Ἐδουάρδου Ἀνδρέ γνωστοτέρα ύπὸ τὸ ὄνομα Πέλη Σεκεμάρ, έγραψε διαφόρους ὡραιότητας εἰκόνας, ἃς έδωρήσατο πρὸς τινα Φιλανθρωπικὴν Ἐταιρίαν. Ἐκτὸς τούτου, πρὸ μηνὸς προσήνεγκε τῇ αὐτῇ εταιρίᾳ άπαντα τὰ κοσμημάτα της, άνερχόμενα κατά τοὺς μᾶλλον ὑποτιμημένους ὑπολογισμοὺς εις ἄξιαν ένὸς εκατομμυρίου φράγκ. ὀρίζουσα ὡπως τὸ ποσόν τοῦτο διατεθῆ πρὸς ὑποστήριξιν άπόρων γυναικῶν.

Ἀπροσδόκητος κληρονομία. — Είς επαρχίαν τινά τῆς Γαλλίας, ἡ ιδιοτροπία τῆς τύχης πύκνωσε μεθ' ὅλης τῆς ἰσχυρᾶς ιδιορρυθμίας της οἰκογένειαν πτωχῶν σαρωθορωπητῶν. Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη εις τὸ δημαρχεῖον τοῦ χωρίου, έν ᾧ κατώκουν, ότι έζητεῖτο εξ Ἰνδιῶν τὸ πιστοποιητικὸν τῆς πολιτικῆς έγγραφῆς των και τοῦ γάμου των, ἵνα διαβιασθῆ αὐτοῖς κληροδοτήμα εξ 77 εκατομμυρίων φρ. άπερ βαθύπλουτος εις Ἰνδίας συγγενῆς των άποθανῶν κατέλιπεν αὐτοῖς. Ἐπὶ τῇ άγγελίᾳ ταύτῃ ἡ σύζυγος ἠκούσθη λέγουσα: Δόξα τῷ Θεῷ! θά εἰμφορέσωμεν και ἡμεῖς μιὰ φορὰ νά άγοράσωμεν μαζεμέναις σκούπαις από τήν χώρα.

Μορομαχία γυναικῶν. — Είς Κόρτην τῆς Κορσικῆς δύο γυναικες εύρίσκοντο αείποτε εις διχοστασίαν.

Ἡ έχθρότης των όσημέραι πύξανε και όσάκις συνηγνῶντο εξ άσημάντων ὄλων άφορμῶν άντήλασαν άπειλητικὰς ὕβρεις. Ἡμέραν τινά συναντηθεῖσαι και πάλιν έν τινι πανηγύρει και άγρίως προσβλέψασαι ἀλλήλας, ἦλθον εις λόγους. Πρέπει νά τελειώσῃ ἡ ἱστορία αὐτῇ διά τῶν ὄπλων παρετήρησεν ἡ νεωτέρα τούτων. Ἄς μονομαχήσωμεν προσέθηκεν ἡ ἄλλη. Τὴν έπαύριον ὄπλισμένοι άμφοτέροι δι' έγχειριδίων παρευρέθησαν μετά τῶν μαρτύρων των εις τὸ ὑποδειχθέν τῆς μονομαχίας μέρος. Ἡ πάλῃ ὑπῆρξε πεισματώδης ἡ νεωτέρα δὲ τούτων έπεσε καιρίως βληθεῖσα κατά τήν καρδιακὴν χώραν. Τὴν έπαύριον ἡ έπιζήσασα έν βαρεῖ πένθει συνώδευσε τήν έκφορὰν τῆς ὑπ' αὐτῆς φονευθεῖσας.

Βάτραχος μυθώδης. — Ἀνεκαλύφθη εις πόλιν τινά τῆς Γαλλίας τερατώδης βάτραχος ζυγίζων 30 ὀκάδας και προσελκύσας τήν συροήν τοῦ πλήθους εις άποθαυμασμόν αὐτοῦ. Ἐπωλήθη εις έμπορὸν τινα τοῦ Ἐτιῶν άντι 1,725 φρ. Τὰ κοσμήματα αὐτοῦ ὀμοιάζουσι πρὸς ὕλακὰς κυνός.

Θάνατος κ. Ρουβιέ. — Μετὰ ὀλιγόμηνον ασθένειαν ἡ κυρία Ρουβιέ, σύζυγος τοῦ βουλευτοῦ Μαυρικίου Ρουβιέ και συγγραφεὺς σπανίας ικανότητος εξεμέτρησε τὸ ζῆν, παρὰ τῇ έν Νικαίᾳ έπαύλει της.

Τῆς κυρίας ταύτης (γνωστῆς οὔσης ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Νοεμία Καδιώ), τὰ συγγράμματα εἶχον άποκτήσει μεγάλην δημοτικότητα, ὡς εκ τῆς άφελοῦς εκφράσεως και τοῦ καταληπτοῦ ὕφους αὐτῶν.

Ὁ Ἰωάννης Μογκέ, ἡ Βικτωρία Μορμάνδου, ἡ Ἐλισάβετ Βερνιέ, τὸ Παρισιανὸν ναυάγιον, ὁ Πύργος Gaillard εἶναι τὰ ἀληθῆ αὐτῆς άριστουργήματα.

Αἱ καλλιτεχνικαὶ εὐρύταται γνώσεις αὐτῆς κατ' οὐδέν ὑστέρησεν τῆς περι τὸ συγγράφειν δεινότητός της.

Τὰ γλυπτικὰ έργα της, αἱ προτομαὶ τοῦ Ρωμιέ, τοῦ Πνεύματος, τοῦ Κανόβου, ἡ παιδικὴ τοῦ Βλάχου ἡλικία, έκίνησαν τὸν θαυμασμόν και τήν έπιζήτησιν αὐτῶν εις τὰς καλλιτεχνικωτέρας αἰθούσας.

Ἡ κηδεῖα της έτυχεν έκτάκτων τιμητικῶν πομπῶν. Ἐν αὐτῇ άντεπροσωπεύοντο δαφιλῶς ἡ πολιτικὴ, ἡ διπλωματία, ἡ καλλιτεχνία και ἡ φιλολογία. Εἰδικὸς άντιπρόσωπος τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας συνώδευσε τήν κηδεῖαν αὐτῆς, καθ' ἣν πολλοὶ λόγοι επικηδέρι και έπιτάφιοι εξεφωνήθησαν.

Ἐκτακτος μακροβιότης. — Είς Θεσσαλίαν άπεβίωσεν έσχάτως γυνὴ 131 έτους.

Παραμοίας καταπληκτικὰς μακροβιότητος άπαντῶμεν και ἄλλαχού.

Ὁ Καρδινάλιος δ' Ἀρμανιάκ, εξερχόμενός ποτε τοῦ οἴκου του άπήνησε γέροντα ὀδοηκοντούτη κλαίοντα. Προσελθὼν τὸν ἠρώτησε τήν αἰτίαν τῶν δακρύων του. Οὗτος δὲ ὑποδεικνύων αὐτῷ ὀλίγον άποτέρω ιστάμενον γέροντα, εἶπε. «Διότι με έδειρεν ὁ πατήρ μου.» Διευθυνθεὶς πρὸς τὸν ὑποδειχθέντα γέροντα τὸν αριθμοῦντα 103 έτη, εἶπεν αὐτῷ: Διατί έκτύπησας τὸν υἱόν σου; Διότι ἠπειθήσασα πρὸς τὸν πάππον του, άπήνητησεν εκείνος.

Ὁ πάππος ἦν ἡλικίας 131 έτων. Προφανῶς πιστεύει τις, τήν γνώμην τοῦ κ. Φλοράνης άποφαινομένου, ότι ὁ ανθρωπος ἠδύνατο νά ζῆσῃ 150 έτη, εάν εἴζευρε τὸν τρόπον τοῦ διατηρεῖν τήν ζωὴν αὐτοῦ.

Παράδοξος διαθήκη. Κυρία Ἰταλῆς, ἡ Λουτζα Καρτούζιο άπεβίωσεν άφείσα διαθήκην, τῆς παραθέτομεν ὡδε άντίγραφον: «Ἀπαγορεύεται ρητῶς εις πάντα συγγενῆ μου άνδρα ἢ γυναῖκα νά συνοδεύσῃ τήν κηδεῖαν μου με ὄβιν μελαγχολικὴν ἢ ὀφθαλμοὺς δακρύνοντας. Καθιστῶ δὲ γενικὴν κληρονόμον μου εκείνην ἢ εκείνον, ὅστις κατά τήνέκφορὰν μου ἤθελε γελᾶ μετά μεγαλειτέρας διαχύσεως και χαρᾶς. Ἀπαγορεύω τήν συνῆθῃ πένθιμον περιβολήν τῶν ἐμῶν και τῆς οἰκίας μου. Τὸ δωμάτιον, έν ᾧ κατατεθῆσεται τὸ λείψανόν μου έστω διακεκοσμημένον δι' έρυθρῶν και χρυσῶν ἐμβλημάτων και παραπετασμάτων, δι' άνθέων πολυχρόων και πλουσιῶν φυλλωμάτων.

Ἄντι τῶν μελαγχολικῶν και πενθίμων κωδονοχορευτῶν νά άγγελθῆ ὁ θάνατός μου άνά τήν πόλιν διά τυμπάνων, τετραχόρδων και λοιπῶν μουσικῶν ὀργάνων.

Πεντήκοντα κωμῳδοὶ και ἰσάριθμοὶ ὀρχήστριαὶ νάπροηγηθῶσι τῆς κηδεῖας μου, ἄδουσαι, χορεύουσαι και άπλετον διάχυσιν προκαλοῦσαι τοῖς τήν κηδεῖαν παρακολουθοῦσιν.

Και οὕτω, λέγει περαίνουσα τήν διαθήκην της, θέλει πανηγυρισθῆ ἡ μόνη και δι' ἐμὲ ἡμέρα εὐτυχίας και άπολυτρώσεως. Ἡ τοῦ θανάτου μου!» Ἀτυχῆς ὑπαρξίς! τίς οἶδε δι' οἶων πικρῶν εἶχε ποτισθῆ ὁ άχαρις αὐτῆς βίος.

Και επειδῆ περι νεκρῶν και διαθηκῶν ὁ λόγος, προσθέτομεν ότι, κατά νεώτατον έν Παρισίους συρμόν, τίθεται επί τοῦ τάφου προσηρωσμένον κιθωτίδιον μετάλλινον. Ὅσοι

τῶν φίλων επισκέπτονται τοὺς νεκροὺς ρίπτουσι τὸ επισκεπτήριον έντός τοῦ κιθωτίου και ἡ οἰκογένεια αὐτῶν διά τοῦ τρόπου τούτου λαμβάνει γνῶσιν τῶν φιλικῶν αἰσθημάτων τῶν ὑπερ τοῦ νεκροῦ ένδιαφερομένων.

BIBLIA ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ Χ. ΚΩΝΣΤΑ. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συμβουλίου ἡ έκθεσις τοῦ ὀρφανοτροφείου Χ. Κώνστα τῶν κατὰ τὸ έτος 1887 πεπραγμένων. Ἡ λειτουργία τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ιδρύματος βάλει κανονικώτατα, δι' ὃ και δίκαιος ὀφείλεται ἔπαινος τῇ τε διοικητικῇ αὐτοῦ συμβουλίῳ ὡς και τῇ ὀργανιστικῇ διευθυντῇ αὐτοῦ. Κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τὸ έτος τοῦτο εὔρηται έν τῇ ταμείῳ τοῦ ὀρφανοτροφείου περίσσευμα εκ δρ. 39,554 και 940/ο.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΕΥΘΥΦΡΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΡΙΤΩΝ. Ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κωνσταντινίδου, διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας εξεδόθη ὁ ά. τόμος τῶν τοῦ Πλάτωνος διαλόγων περιλαμβάνων τὸν Εὐθύφωνα Κρίτωνα και τήν Ἀπολογίαν τοῦ Σωκράτους μετ' εἰσαγωγικῆς βιογραφίας τοῦ Πλάτωνος και φιλοσοφικῆς ἀναλύσεως τῶν ἀρχῶν και θεωριῶν αὐτοῦ. Τῇ ἀναλύσει τοῦ φιλοσοφικοῦ τοῦ Πλάτωνος συστήματος ἑπεται περιληπτικὴ ἀνάλυσις τῶν διαλόγων αὐτοῦ Εὐθύφρων και Κρίτων και τῆς Ἀπολογίας τοῦ Σωκράτους, μεθ' ὃ και ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνει εις τὸ κύριον τοῦ ὄλου έργου μέρος, ὅπερ συνοδεύει, δι' άπειραρίθμων ἐπισηγηματικῶν και ἀναλυτικῶν σημειώσεων, και σχολειῶν τῇ βοήθειᾳ τῶν ὀπίων εὐγεροστάτῃ ἢ μετάρρατις αὐτοῦ άποβαίνει και τῇ άδαστέρῳ μαθητῇ ἢ μαθητρίᾳ. Ἔργον φιλοκαλέσταται και επί ὠραίου χάρτου εκτετυπωμένον τιμᾶται Τὸ ὅλον δραχ. 4,50.

ΜΙΣ ΝΕΛΛΑ ΚΑΙ ΠΑΛΜΟΙ. Ἀρτίως εξεδόθη ὑπὸ τὸν τίτλον ΜΙΣ ΝΕΛΛΑ διήγημα μεταφρασθὲν εκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ἐλένης Δερέκα.

Ἡ μετάρρατις τοῦ διηγηματιοῦ τούτου εἶναι επιτυχεστάτη. Οἱ έν τέλει δὲ τοῦ τεύχους δημοσιευόμενοι στίχοι εἶναι ἀληθῶς παθητικώτατοι, μετά χάριτος και καλλιπειας οὐ τῆς τυχεύσεως συντεταγμένοι. Συγχάρομεν τήν νέαν Ἑλληνίδα αἰοδόν τήν ἐπίζηλον προσιωνιζομένην στάδιον έν τῇ εὐγενεῇ και εὐθαλεῇ τῆς ποιήσεως λειμῶν.

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ
XIII.

Ἐπῆρξαν και θά ὑπάρξωσιν ανθρωποὶ αὐταπαρνήσεως θεωροῦντες τήν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων, ὡς κύριον μέλημά των. Ὁ ζῆλος οὗτος τοὺς άγει νά άφοσιῶνται εις ἰδέαν θρησκευτικὴν ἢ πολιτικὴν, ὑπερ ἧς και άγωνίζονται.

Ἐπῆρξαν άπόστολοι πάντων τῶν θρησκευμάτων και μάρτυρες πάσης ἀρχῆς.

Ὁ Ὀνέζιμος έθεώρει ὡς καθῆκόν του τήν ανάγκην τοῦ συμπαθεῖν άπολύτως. Ἐξ ὑπερτάτης ἀδελφικῆς ἀγάπης και αὐταπαρνήσεως ἠσπάσθη τὸν μοναχικὸν βίον.

Ἡ άποστολή τοῦ ἱερέως εἰλεγεν, εἶναι τὸ ἀφιέναι, συχωρεῖν και παρηγορεῖν.

Ὁσάκις ὁ ελευθερόφρων ἀδελφός του άντέτασεν επιχειρήματα, προσβάλλοντα τὰ τρωτὰ τῆς θρησκείας μέρη. Ὁ Ὀνέζιμος άπάνητα.

Τιμὴ εις τὸν δυνάμενον τρελλόν, νά παραστήσῃ ὄνειρον γλυκὺ τήν ζωὴν.

Εἰς τήν ἀλήθειαν ταύτην έπεκράτει ένδομύχως ὁ Ροβέρτος μακαρίζων τήν γαλήνιον ὑπαρξιν τοῦ ἄβδᾶ και συγκρίνων αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ ἀθλιότητι.

Τοιαῦτα διενοεῖτο ὁ Ροβέρτος ὁπότε ἡ κατήχητις έτελείωνε και ὁ Βερνιέ εξήρχετο τῆς εκκλησίας. Ποῦ ὑπάγει, εἶπε

καθ' εαυτόν. Διά νά μάθω θά τὸν ακολουθῆσω, αν και ὁ επιτυχεστερος τοῦ ακολουθεῖν τρόπος εἶναι τὸ προπορεύεσθαι.

Συνεπῶς εὐρέθη πρώτος επί τῆς ὁδοῦ ἀναμένων τήν ἐμφάνισιν τοῦ ἄβδᾶ.

Μετά ἡμίσειαν ὥραν και οἱ δύο εῴθασαν εις τήν πλατείαν τῆς Βαστίλλης και έπειτα διηυθύνθησαν ακολουθοῦντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον εις τὸν σταθμὸν τῶν Βικενῶν, εξ οὔ εἶλαθον εἰσητήρια διά τὸν ἄγιον Μανδέ.

Φθᾶς εκεί ὁ Ἄβδᾶς κατῆλθε και εἶλαθε τήν πρὸς τὸ δάσος ἄγουσαν. Εἰσήλθε δὲ έν τῇ τελευταίᾳ τῶν οἰκιῶν τούτων. Ὁ δὲ Ροβέρτος συμμορφούμενος ταῖς περιστάσεσιν εκαιροφυλάκτει εις τὸ ἀπέναντι τῆς οἰκίας κενὸν γήπεδον. Ἐκειθεν δὲν τῷ διεφρευγεν ἡ εἴσοδος και εξόδος τιнос έν τῇ οἰκίᾳ τῆς χήρας κυρίας Βερνιέ.

XVIII

Ὅπου ὁ Δαρτοῦλ λαμβάνει τὰς προφυλάξεις τους

Μετά τήν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀρμάνδου ὁ Πέτρος κατηυθύνθη πρὸς τὸ ὑπνοδωμάτιόν του. Ἀνοιξας ἱματιοθήκην εξήγαγεν αὐτῆς ένδύματα ἱερέως, ἄτινα μετά σπουδῆς άντήλαξε πρὸς τὰ ἰδικὰ του. Εἶτα στὰς πρό τινας κατόπτρου ἐμειδιάσε μεδιάμα ικανοποιητικόν. Ἡ μετεμφίσεις αὐτοῦ ἦν λίαν επιτυχῆς.

Ἡ κυρία Βερνιέ συνειθισμένη νά δέχεται εκκλησιαστικῶς δὲν θά εκπλαγῆ επί τῇ θέᾳ μου. Θά νομίση βεβαίως ότι εἶμαι ὁ υἱός της, ἢ φίλος τις αὐτοῦ.

Η ΩΡΑΙΑ ΘΩΜΑΝΙΣ. Έξεδθη πρὸς τούτοις ὑπὸ τῆς κ. Μαρίας Π. Μηχανίδου διήγημα Ἀνατολικῶν πρωτότυπον ὑπὸ τὸν τίτλον αὐραία Ὀθωμανίς.

Ἡ κ. Μηχανίδου ὡς διηγηματογράφος ἰδιάζουσα ἐπιδεικνύσει δεινότητα περὶ τὴν πιστὴν περιγραφὴν εἰκόνων καὶ σκηνῶν ἐκ τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ Ἀνατολικοῦ βίου. Μετὰ πολλῆς δὲ τῆς εὐχαριστήσεως ἀναγινώσκονται παρ' ἡμῖν τὰ ἔργα τῆς ἐλλογίμου Κυρίας.

Μεθ' ὑπερηφανείας δὲ καὶ ἡμεῖς ἀναγράφομεν τὴν εἰς φῶς προέλευσιν ἔργων γυναικείας φιλολογίας, ἅτινα εἰς προγενεστέραις ἐποχαῖς τόσον σποραδικῶς εἰς τὴν δημοσιότητα ἀνεφαίνοντο.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ. Συνιστῶμεν καὶ πάλιν τὴν καλλιτεχνικὴν πινακοθήκην τῆς Ἑστίας. Οἱ ἀπαράμιλλοι γυναικείαι καλλονῆς τύποι τῶν διαφόρων ἐθνικότητων εἶναι τῶν ἐπιζήλοι.

Περιεχόμενα. — Τύποι ὠραίας Ῥωμαίας, Ἀθιγγανίδος, Γερμανίδος, Βρεττανίδος, Γερμανίδος χωρικῆς, Τυρολίδος, καὶ Ὀλλανδῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ρ. Β. Νάζον. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν — Καν Δ. Μ. Κων) πολιν. Ἀποταθῆτε πρὸς τὸν ὀδοντοίατρον σας. — Καν Θ. Κ. Σύρον. Ἐλήφθησαν. Ἡμεῖς δίδομεν μόνον τὰ περικαλύμματα. — Καν Α. Δ. Ἰδραν. Ὁραϊότατον ὄφρον διὰ τοὺς νεονύμφους εἶναι συσκευὴ τραπέζης ἀργυρᾶ. Ἐλήφθησαν ἀμφοτέρων. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Α. Κ. Ἀθήνας. Εἶναι γελοῖον. Λυποῦμαι διότι δὲν ἔχω καιρὸν νὰ σᾶς γράψω. Ἡ καταλληλοτέρα συμβουλή, ἣν ἠδύνατό τις νὰ δώσῃ εἶναι νὰ συστήσῃ ἰατρὸν τινὰ νευρολόγον. — Καν Ε. Ε. Τερτζεστην. Ἡ ἐποχὴ εἶναι ἀκατάλληλος. Μετὰ ἓνα ἢ δύο μῆνας τὰ παιδιὰ ἔχουσιν ἐξετάσεις. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς ἐνεργείας. — Καν Μ. Οἱ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν ἡ δημοσίευσις ἀδύνατος ὡς ἀντικειμένη ὅπως πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν. — Καν Π. Δ. Λέρισσαν. Χρήματα ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας. — Καν Ε. Γ. Λευκωσίαν. Μετὰ πολλῆς προθυμίας γράφομεν πρὸς ἀντιπρόσωπόν μας. — Καν Β. Ζ. Σμύρνην. Τὸ μᾶλλον ἐπιζόμενον διὰ Κυρίας ὄργανον εἶναι τὸ κλειδοκώμβαλον. Δύναται ὅμως νὰ μάθῃ καὶ βάρβιτον ἢ τι ἄλλο, ἀρκεῖ νὰ αἰσθάνηται φυσικὴν πρὸς τοῦτο κλίσιν. — Καν Α. Ι. Λαμίαν. Ἐλήφθησαν. Πρὸ τοῦ γάμου ἡ νύμφη ὀδηγεῖται εἰς τὸν ναὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς, μετὰ τὸν γάμον δὲ ὑπὸ τοῦ συζύγου. — Καν Αι. Κ. Α. Ι. Κέρκυραν. Μ. Μ. Κεφαλληνίαν, Α. Θ. Κέαν, Ε. Κ. Μύκονον, Α. Σ. Ρόδον, Ε. Κ. Κόθηρα καὶ Α. Μ. Γαύ-

ριον Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Οὐ. Α. Γέθειον. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ γενναίαν ὑποστήριξιν. — Καν Θ. Π. Πάτρας. Ἐλήφθη κατάλογος. Φύλλα καὶ ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν. Εὐτυχῶς τὸ φύλλον μας δὲν εἶναι πολιτικόν. — Κας Δ. Α. Ροστόδιον. Κ. Κ. Μαρσιουπολιν Μ. Ν. Ταϊγάνιον. Γ. Ο. Σεβαστούπολιν καὶ Μ. Μ. Μόσχαν. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Α. Π. Κορινθῶν. Ἐλήφθησαν. Τὸ κατάστημα τοῦτο εἶναι εἰς Βιέννην. Ἀγνοοῦμεν τὴν διεύθυνσιν. Ἀποστέλλετε φωτογραφίαν καὶ 150 φρ. Ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπος Κοτζιάς. — Καν Γ. Γ. Δρέσδην. Ἐλήφθησαν. Ἀποστέλλονται ζητούμενοι ἀριθμοί, ἅπαντες οἱ παλαιοὶ ἀνετυπώθησαν. — Καν Μ. Ι. Πειραιᾶ. Ἀποστέλλομεν. — Καν Α. Θ. Σύρον. Τὰς εἰκόνας τῆς οἰκογενείας τοποθετεῖτε εἰς τὸ ἰδιαιτέρον δωμάτιόν σας. Ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ θέλετε νὰ διαθέσητε.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Τρόπος τοῦ καθαρίζειν χάλκινα σκεύη — Ἀναμιζατε τρεῖς δόσεις χλωρικοῦ ἀργύρου, εἰκοσιπενταγυνῆς κρέμας κωνιοποιηθείσης κατόπιν ἀποστεγνώσεως, μετὰ 15 δόσεων κοινοῦ ἁλτος. Περιχύσατε τὰς ἀνω οὐσίας δι' ἐπαρκεῖς ποσότητες ὕδατος καὶ περιτρίψατε τὸ σκεῦος διὰ τεμαχίου γάρτου ἀπορροφητικοῦ. Τὸ ἀγγεῖον πάραυτα καθαρίζεται. Κατόπιν ὀλίγη κόκκις κρητίδος, μεθ' ὑψάσματος βαμβακεροῦ συμπληροῦ τὴν ὄλην ἐργασίαν τῆς προστριβῆς. Δὲν μένει πλέον παρὰ ἡ καθαρὰ ἀπόπλυνσις τοῦ ἀγγείου δι' ὕδατος καὶ ἡ διὰ στεγνοῦ ὑψάσματος σπόγγισις.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ἄγγιν ἄρες. Ἄφου ἐκφυλλίσητε καλῶς τὰς ἀγκινάρας, ὥστ νὰ μείνῃ μόνον τὸ σαρκώδες μέρος αὐτῶν τὰς ἀφίνετε ἐπ' ὀλίγον ἐντὸς ψυχροῦ ὕδατος. Κατόπιν εἰς βραστόν ἀλατισμένον ὕδωρ τὰς ρίπτετε ἕως ὄτου μισοβράσωσι. Ἐπειτα λαμβάνετε 2 ἢ 3 κρόκους ὠδῶν, τοὺς κτυπάτε καὶ ἀναμιγνύετε τὴν φαρμάναν ἐντὸς, ὅσῃ χρειάζεται νὰ γίνῃ χυλὸς ἀραιός. Ἐχετε ἔτοιμον εἰς τηγάνιον βούτυρον ζέον καὶ ἀφου ἐμβάψετε εἰς τὸν χυλὸν τὰς ἀγκινάρας τὰς τηγανίζετε καὶ κατόπιν σερβίρετε.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κυρία μέτης ἡλικίας καὶ μεγάλῃς πείρας ζητεῖ θέσιν οἰκονόμου ἢ εἰς οἰκογένειαν ἢ εἰς οἰκοτροφεῖον. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γρασεῖόν μας.

Καὶ μετὰ τινὰ σιωπὴν προσέθηκε. Τώρα πρέπει νὰ φροντίσω πῶς νὰ ἐξασφαλισθῶ ἀπέναντι τοῦ Ἀρμάνδου, διότι τίς οἶδε ἐάν γενόμενος σύζυγος τῆς δεσποινίδος Μωδοῦ δὲν μοὶ στρέψῃ τὰ ὄψα.

Καὶ καθεστῆεις ἐνώπιον τῆς τραπέζης ἤρξατο γράφων.

Ἀποπερατώσας τὸ ὑπ' αὐτοῦ γραφόμενον ἀνέγνωσεν αὐτὸ καὶ μετὰ προσοχῆς ἀντέγραψεν αὐτό. Ἐνῶ δὲ τὸ ἐτοποθετεῖ εἰς τὸ θυλάκιόν του ἤκουσε τὴν θύραν κρουομένην.

Βέβαια ὁ Ἀρμάνδος θὰ εἶναι. Ἄς σπεύσω. Ὁ Ἀρμάνδος εἰσελθὼν ἀρῆκε φωνὴν ἐκπληξείως, τόσω ἢ εἰς ἱερέα ἀπομίμησις του ἦτο τελεία.

Μὰ εἶσαι ἀξιοθαύμαστος! φίλε μου πῶς κατόρθωσας λοιπὸν τὴν μεταβολὴν ταύτην; Ἐλπίζω ὅτι ὑπο τὸ σεβάσμιον τοῦτο σχῆμα θέλεις κατορθῶσαι νὰ ἐσαχθῆς εὐκόλως παρὰ τῆς κ. Βερνιέ.

Μὴ σὲ μέλει τὰ πάντα ἔχω προσχεδιάσει.

Ἄλλο νέον δὲν ἔχεις νὰ μοῦ εἴπῃς;

Πολλὰ εὐχάριστα. Ἡ Βερνιέ εἶναι μόνη. Τὰ χρήματα παρέλαβε. Τὰ ἐτοποθέτησε δὲ εἰς κιβώτιον ἐντὸς ἐνὸς γραφείου τοποθετημένου εἰς τὴν αἴθουσαν. Τὸ κλειδίον τοῦ γραφείου εἶναι τὸ μικρότερον ἐκ τῶν τῶν ὄμμαθου.

Ἡ αἴθουσα εἶναι δεξιὰ εἰς τὴν εἴσοδον, ἡ πρώτη θύρα.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ χάνωμεν. Ἡ ἐνδυμασία μου εἶναι ἐντελής. Τοὺς ὀφθαλμοὺς θὰ καλύψω δι' ὀμματουάλιων, τὴν φωνὴν μου θὰ μεταβάλλω. Ἴσως δὲν διατρέχω κίνδυνον ἀναγνωρίσεως. Καλὴν νύκτα, εἶπεν ὁ Ἀρμάνδος. Ἐγὼ μεταβαίνω εἰς τὸν συμβολαιογράφον ὅπως ἐγγερίσω αὐτῷ τὴν ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς τῶν 370 χιλ. φράγκων.

Στάσου δὲ μὴ σπεύδῃς τόσον. Πρὶν ἢ χωρισθῶμεν ἔχομεν νὰ τακτοποιήσωμεν ὑπόθεσιν τινὰ. Ἄκουσον, φίλε μου. Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν γνωρίζει ποῖον ἔσται τὸ τέλος τῆς υποθέσεως ταύτης. Σήμερον ἔχεις ἀνάγκην ἐμοῦ, ἐνῶ αὐριον κάτοχος περιουσίας ἐκ 300,000 φρ. ἐνδεχόμενον νὰ με λησμονήσῃς ἐντελῶς.

Γίνεσαι πλούσιος, ἐπιτυχάνεται ὁ μετὰ τῆς Μωδοῦ γάμος σου καὶ ταῦτα πάντα ἀντὶ τῶν πληροφοριῶν ἄστινας σήμερον μοὶ παρέχεις.

Ἄλλὰ, φίλε μου, θὰ μοιρασθῶμεν ὅ,τι κερδίσωμεν.

Ἴσια, ἴσια, αὐτὸ λέγω καὶ ἐγώ, ὅτι εἴμεθα συνέταιροι. Δι' αὐτὸ μάλιστα ἡτοιμαία ἐγγραφον συνεταιρισμοῦ τὸ ὁποῖον θέλωμεν συνυπογράψαι.

Πῶς! δυσπιστεῖς; παρετήρησεν ὁ Ἀρμάνδος, μὴ δυνάμενος νὰ ὑποκρύψῃ τὴν δυσαρέσκειάν του.

Ἡ δυσπιστία εἶναι μήτηρ τῆς ἀσφαλείας, ἀπήντησεν ὁ Ροβέρτος.

Ἄς ἴδωμεν λοιπὸν τὸ ἐγγραφὸν σου.

Ἴδου αὐτό:

Ὁ Φερδινάνδος Λαμβάρδος ἐπωνομαζόμενος Πέτρος Δαρτουά, κατοικῶν ἐν Παρισίοις κτλ. — ἀφ' ἐνός καὶ ὁ Ἀρμάνδος Δωριεὶ συμβολαιογραφικὸς ὑπάλληλος ἀφ' ἐτέρου συνωμολόγησαν τὰ ἐξῆς:

α. Ὁ Πέτρος Δαρτουά ὑποχρεοῦται νὰ ὑπεξαιρέσῃ διὰ παντὸς ἐφικτοῦ μέσου τὰς 327,000 χιλ. φρ. παρὰ τῆς χήρας Βερνιέ, παρ' ἣ τὸ ποσὸν τοῦτο κατετέθη ὑπὸ τοῦ Ἀρμάνδου, ὅστις καὶ ἐγνωστοποίησε τοῦτο εἰς τὸν συνέταιρόν του. (ἀκολουθεῖ).